

PASTÝŘSKÝ LIST K ROKU BIŘMOVÁNÍ

*Přečtěte místo homilie při všech bohoslužbách
o první neděli adventní 27. 11. 2011*

Bratři a sestry,

novým liturgickým rokem vstupujeme do dalšího roku přípravy na 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje. Po roku věnovaném první a nejzákladnější svátosti – křtu svatému, chceme obrátit svou pozornost ke svátosti biřmování.

Takto tematicky zaměřený rok může být pro nás podnětný v několika oblastech. Za prvé je to příležitost pro všechny, kdo již byli biřmováni, aby v sobě přijatý dar znovu obnovili. Vždyť biřmování přijali třeba již dávno a sami možná tenkrát nerozuměli, co znamená. Navíc ne vždy byla možnost či ochota se řádně na biřmování připravit. Pro nezrušitelné znamení na duši, které svátost působí, je možné ji přijmout pouze jednou. Ale není to nějaká uzavřená etapa v životě křesťana, naopak, účinky biřmování mají být na nás stále více zřejmé a my, skrze dar Ducha, se máme stávat živými údy církve. Vhodnou příležitostí k obnově této svátosti bude jistě velikonoční doba a zvláště nověna před Slavností seslání Ducha svatého.

Pak vidím Rok biřmování jako vhodnou motivaci pro všechny, kteří k přijetí této svátosti z různých důvodů ještě nedospěli, aby o tomto růstu své víry uvažovali. Vždyť zde nehraje roli pokročilý věk, ale touha po plnosti života křesťana, do které Duch svatý uvádí. Ať je vám patnáct či o nějaký ten křížek více, nebojte se o udělení svátosti ve svých farnostech požádat. Kněze vybízím, aby své věřící dokázali k podobnému kroku vhodně motivovat a v jejich rozhodnutí je doprovázeli. V této souvislosti se obracím také na jednotlivá farní společenství s prosbou o modlitbu za ty, kteří, ač pokřtěni, s církví prakticky nežijí. Je to velká skupina našich bratří a sester, za které jsme také jako údy jednoho mystického těla Kristova zodpovědní. Milost jim udělená leží ladem. U příležitosti Roku biřmování chtějme pamatovat také na ně. Ať je Duch svatý osvítí, otevře pro ně nový horizont víry a přivede k životu ve společenství církve. Ponechávám na iniciativě jednotlivých farností, jakým způsobem o to budou usilovat. Možná nebude na škodu si zvolit konkrétní den alespoň jednou v měsíci vyhrazený těmto prosbám a zvolit formu prosby – např. adorace, litanie k Duchu svatému apod. Vhodným dnem může být například čtvrtek před prvním pátkem v měsíci, jako den poukazující na večeřadlo, kde byl Duch svatý seslán na apoštoly.

S Rokem biřmování se otevírá současně také velké téma působení Ducha svatého v životě křesťana. Vždyť duchovní život je vlastně životem s Duchem svatým a v Duchu svatém. Využijme tento rok, abychom více porozuměli působení Ducha svatého, abychom se naučili rozeznávat jeho vnuknutí a jeho přítomnost. Častěji se k Duchu svatému obracejme se svými prosbami, svěřujme mu důležitá rozhodnutí a situace, které nás čekají. Důvěřujme mu, že nám napoví správné slovo, když bude potřeba obhájit víru, že posílí naši vytrvalost, když přijdou zkoušky. Vnímejme jeho působení v souvislostech a ve skutečném významu toho, co jsme prožili. Vyzývám všechna společenství, aby využila svých setkání k prohlubování znalostí vztahujících se k Duchu svatému, jak nám to například umožňuje Katechismus katolické církve či katechismus pro mladé Youcat. Témata symbolů Ducha svatého, jeho darů a charismat, téma ovoce Ducha svatého z listu Galaťanům jsou vhodnou příležitostí k tomu poznat, jak nás Duch svatý vede, posvěcuje a uschopňuje ke službě. Domnívám se, že je zde mnoho, co této oblasti poznání dlužíme.

Bratři a sestry, přijměme Rok biřmování především jako výzvu k obnově našeho života v Duchu svatém. Ať k nám dolehnou slova svatého Pavla k Efesanům: „*Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?*“ (Sk 19,2). Tehdejší Efesané vůbec o Duchu svatém nevěděli. My, kteří jsme uvěřili Kristu a byli pokřtěni a biřmováni, bychom měli znovu otevřít svá srdce jeho působení. „*Proudy živé vody poplynou z nitra toho, kdo ve mne uvěří*“. To řekl Ježíš o Duchu, kterého měli přijmout ti, kdo v něho uvěřili. (Srov. Jan 7,37-39). Kéž to platí také o nás.

Adventní čas, do kterého vstupujeme, nás přivádí k postavě Panny Marie. Ona nás učí cestě, která je posvěcována přítomností Ducha svatého. Je to život v Kristu, který působením Ducha i skrze nás stále působí ve světě, je to život v moci Božího slova, jemuž nám dává porozumět, je to život modlitby, ve které v nás volá „Abba, Otče!“, je to život oběti, ke které nám Duch dává v naší slabosti sílu. Díky Duchu svatému nejsme tedy pozadu v žádném daru, jak nám to připomíná svatý Pavel v dnešním druhém čtení. Kéž nám nebeská Matka vyprosí sílu, abychom Rok biřmování nepromarnili, ale učinili z něj další radostný krok v obnově přijatého pokladu víry, který nám přinesli svatí Cyril a Metoděj.

K tomu vám žehná

váš biskup František Václav